

Brak – temelj očinstva

UVODNA MOLITVA

*Bože, pred tebe donosim svoju suprugu i molim prema tvojoj riječi:
da spozna koja je tvoja volja za njezin život
da više od svega želi udovoljiti Tebi u svakom pogledu
da pri tome donosi plodove sa svakim dobrim djelom
da bude zdrava i da ima puno energije za svaki dan
da je ja oslobodim od briga ili krivnje za stvari za koje ona nije odgovorna ili
ih nema pod kontrolom
da stvari koje želi obaviti prođu bez stresa i glatko, te da puno toga stigne obaviti
da dobra i pobožna žena dođe u njezin život i postane joj prijateljica
da ne ogovara te da se ne druži s onim ženama koje to rade
da joj pružim potporu i mudrost, te da je zaštitim od onih koji je žele zavesti
da se Ti proslaviš u njenom životu i po njoj
da je ti, Bože, čuvaš sigurnom u sebi, te da je sačuvaš od očajanja i gubitka vjere
da bude sjedinjena s Tobom i sa mnom
da ostane vjerna Kristu do kraja svojega života.*

Zdravo Marijo...

Mudar muž svakodnevno moli za svoju suprugu i svoj brak kako bi milosti sakramenta ženidbe postale djelotvorne u njihovom bračnom i obiteljskom životu. Uteci se Mariji, koja najbolje od svih žena poznaje žensko srce, da ti bude zagovornica kako bi i ti sve dublje upoznao srce svoje supruge. Budi postojan u molitvi, i Gospodin – koji je pretvorio vodu u vino u Kani Galilejskoj – napunit će i vaše posude ljubavlju, sućutnošću, vjernošću, radošću, opraštanjem i strpljivošću pretvarajući ih u sredstva uzajamnog posvećivanja i izvor blagoslova za vašu djecu.

To je način kojim ćemo zasigurno steći bračni i obiteljski mentalitet po Božjoj volji, o čemu u nastavku piše Stjepan Lice.

MOTIVACIJA

Odviše ljudi živi u braku, u obitelji, a da nisu svjesni značenja i vrijednosti toga života. Za osobnu zrelost, za zrelost svojih odnosa prijeko je potrebno steći bračni, obiteljski mentalitet. Svoj život, svoje misli, svoje riječi, svoja djela bitno odrediti brakom, obitelji. Ja više ne mogu biti netko u svijetu, ako sam nitko u braku, u obitelji. Istina o meni je ona istina koju živim u braku, u obitelji. Ona ne može biti ljepša. Ako i jest, naizgled, ljepša, to je tek privid. Ja ne mogu biti netko, ako nisam netko za svoje. Ja ne mogu biti netko, ako se moji uz mene ne osjećaju kao netko. Kao osobe dostojne poštovanja. Kao ljubljene osobe. (Stjepan Lice)

RAZMISLI

- Tko sam ja u svojem braku i svojoj obitelji? Osjećaju li se članovi moje obitelji uz mene kao ljubljene osobe dostojne poštovanja?
- Jesam li svjestan da sam sklapajući sakrament ženidbe zajedno sa svojom suprugom postao ovozemaljski znak Presvetoga Trojstva i da naše bračno odnosno obiteljsko zajedništvo nije ništa drugo doli odraz zajedništva u Presvetom Trojstvu? Shvaćam li u tomu kontekstu vrijednost i važnost života u braku i obitelji?
- Obiteljski život ima ishodište u ženidbenom savezu kao sakramentu, ili bi ga barem trebao imati. Ženidba je sakrament ustanovljen od Isusa Krista, i poput ostalih sakramenata predstavlja vidljiv znak nevidljive Božje milosti. Bog je tako, polazeći od modela zajedništva u Trojstvu, bračni život opskrbio posebnom sakramentalnom milošću. Bračni drugovi su nesavršene osobe, pa ih milost Božja i Božja pomoć usavršava i posvećuje omogućujući im da, kao zrele osobe spremne nositi teret jedno drugome, postanu živi svjedoci Božje ljubavi u svijetu. O tome danas želimo promišljati i vidjeti gdje smo mi na tom putu.

RAZRADA

Što kaže Sveto pismo?

Podložni budite jedni drugima u strahu Kristovu! Žene svojim muževima kao Gospodinu! Jer muž je glava žene kao i Krist Glava Crkve – On, Spasitelj Tijela. Pa kao što se Crkva podlaže Kristu, tako i žene muževima u svemu! Muževi, ljubite svoje žene kao što je Krist ljubio Crkvu te sebe predao za nju da je posveti, očistivši je kupelji vode uz riječ te sebi predvede Crkvu slavnu, bez ljage i nabora ili čega takva, nego da bude sveta i bez mane. Tako treba da i muževi ljube svoje žene kao svoja tijela. Tko ljubi svoju ženu, sebe ljubi. Ta nitko nikada ne mrzi svoga tijela, nego ga hrani i njeguje kao i Krist Crkvu. Doista, mi smo udovi njegova Tijela! Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu; dvoje njih bit će jedno tijelo. Otajstvo je to veliko! Ja smjeram na Krista i na Crkvu. Dakle, neka svaki od vas ljubi svoju ženu kao samog sebe, a žena neka poštuje svog muža. (Ef 5,21-33)

Najuzvišenija slika vjernika jest lik slugu u čemu nam je sâm Krist dao primjer za nasljedovanje »uzevši lik slugu, postavši ljudima sličan« (usp. Fil 2,7). Upravo tu sliku Pavao stavlja pred zajednicu u Efezu jer ljepota se krije u davanju, a ne u primanju. U bračnom odnosu riječ je o uza-

jamnom davanju i primanju u kojem žena čezne za ljubavlju, a muškarcu treba poštovanje. Pavao zato sa svrhom i razlogom poziva muževe da ljube svoje žene, a žene da poštuju svoje muževe. Time se postiže prava uzajamnost koja oboma ispunja dušu. Uspostavlja se sebedarni krug po kojemu muškarac i žena postaju sve cjelovitiji, sve više su jedno i sve savršenija slika Trojstvenoga Boga na koju su stvoreni.

Ali, oboje će se u svojoj ljudskoj slabosti i sklonosti sebičnosti neminovno naći pred izazovom tko će učiniti prvi korak, tko će prvi nazvati, donijeti, dati, učiniti. Tada muškarac mora preuzeti inicijativu i odvažno učiniti prvi korak. Poput Krista u ljubavi treba naučiti prihvatiti i poniženje. I baš tada treba pokazati junaštvo i ne bojati se prvih redova u borbi za ljubav, za svoju ženu, svoju obitelj, domovinu... Jer život se dobiva kada se daje. Isus nam je to osobno posvjedočio davši svoj život za Crkvu, svoju zaručnicu. Po toj žrtvi i bračno zajedništvo postaje otajstvo, sakrament, živi znak Isusa Krista. Muškarac treba spoznati svoju odgovornost i surađujući sa ženom ustrajno se boriti da brak kao znak neba trajno ostane vidljiv na zemlji sve do ponovnoga Kristova dolaska.

Što kaže Crkva?

- *Sav kršćanski život označen je svadbenom ljubavlju Krista i Crkve. Krštenje koje uvodi u Božji narod, već je svadbeno otajstvo. Može se reći da je to svadbena kupelj koja prethodi svadbenoj gozbi, euharistiji. Kršćanska ženidba postaje pak učinkovit znak, sakrament saveza Krista i Crkve. Budući da označuje i podjeljuje milost tog saveza, ženidba je među krštenima pravi sakrament Novoga saveza. (Katekizam Katoličke Crkve, 1617)*
- *Kršćanski ženidbeni drugovi snagom sakramenta ženidbe, kojim naznačuju i po kojem imaju udjela u otajstvu jedinstva i plodne ljubavi između Krista i Crkve (usp. Ef 5,32), uzajamno si pomažu postići svetost u bračnom životu i u primanju i odgajanju djece te tako u svojem životnom staležu i redu imaju svoj poseban dar u Božjem narodu (usp. 1 Kor 7,7). Iz te ženidbene zajednice, naime, proizlazi obitelj, u kojoj se rađaju novi građani ljudskoga društva, koji po milosti Duha Svetoga krstom postaju djecom Božjom da narod Božji neprestano traje u tijeku stoljećâ. U toj takoreći kućnoj Crkvi roditelji trebaju biti za svoju djecu riječju i primjerom prvi vjervjesnici. (Lumen gentium, 11)*

Što kaže znanost?

- Odnos između oca i djeteta više je uvjetovan kvalitetom braka od odnosa majke i djeteta. (Parke, 2013.)
- Djeca osjećaju najveću obiteljsku stabilnost kada ih rode majke koje su udane za njihove očeve. (Osborn, Manning & Smock, 2007.)
- Intervencije koje osnažuju brak pozitivno utječu na sudjelovanje očeva u brizi o djeci i pospješuju njihovo roditeljstvo. (Hoffman, 2011.; Cowan i Cowan, 2009.)

Što kažu žene/majke?

Kao odgovor na pitanje: *Što za mene znači i kako se osjećam kada moj suprug svoje očinstvo temelji na našem braku?*, žene/majke odgovaraju:

- »Kada moj suprug svoje očinstvo temelji na našem braku kao sakramentu, sigurna sam da tada našoj djeci može biti dobar primjer, životni uzor i putokaz. U tim trenucima se osjećam ljubljeno i blagoslovljeno.«
- »Za mene to znači ispunjenje svih mojih najdubljih potreba; znači da sam dio Božjeg plana za naš brak i našu obitelj, i da me moj muž takvu vidi i prihvaća. Osjećam se prihvaćeno i vrijedno.«
- »Osjećam u tome zajedništvo i bliskost s njim. Naša međusobna vjernost nije upitna i za naš brak nam treba Božja pomoć i zaštita kroz sakrament ženidbe. Također našem zajedništvu daje snažan smisao i poslanje, te mi otvara srce da čujem kada me Bog zove da primim još jedan život.«

RASPRAVA

Koje su ti se misli i osjećaji javili dok si slušao što o temi kateheze kaže crkveno učiteljstvo, što znanost, a što žene/majke koje su dale odgovore na postavljeno pitanje? Uvažavajući druge sudionike, ako želiš, podijeli s njima svoje misli i osjećaje kao i svoje komentare, stavove, saznanja i iskustva vezana uz temu i sadržaj kateheze.

POTICAJI

Napiši na što te je potaknuo sadržaj ove kateheze i s time povezana rasprava u kontekstu :

1. vlastita duhovna rasta

2. onoga što možeš učiniti u svojoj obitelji kao »kućnoj crkvi«

3. onoga što možeš učiniti izvan svoje obitelji, u Crkvi i društvu.

ZAKLJUČNA MOLITVA

Izmoli molitvu upućenu svetim supružnicima Martin.

Sveti Ljudevite i Zelijo, obraćamo vam se danas u molitvi.

Kao supružnici i roditelji ispunjavajući dužnosti svojega staleža i prakticirajući evanđeoske kreposti, oblikovali ste za nas uzor kršćanskog života.

Neka nas primjer vaše nepokolebljive vjere u Boga i trajne spremnosti da mu predajete sve svoje životne radosti, kušnje, žalosti i patnje, ohrabri da ustrajemo u svakidašnjim izazovima te ostanemo u radosti i kršćanskoj nadi. Amen.